

Resum de l'argument de la pel·lícula.

Tierra y Libertad és una porta que ens permet veure a través d'ella el que va succeir en el passat.

Al inici de la pel·lícula, podem veure com el protagonista, David, un ancià anglès en atur, ens narra l'història. La pel·lícula comença amb una escena que està força relacionada amb el final del film, David explica a un grup de gent del que va passar a Espanya durant la Guerra Civil. Les imatges que mostra corresponen a vehicles de les milícies (grups d'obriers armats) amb sigles dels sindicats com la CNT i la OTE, requisats pels feixistes.

Seguidament es traslladat amb una ambulància, acompanyat per la seva filla, però David mora. La seva filla, mirant entre les coses del seu pare troba retalls de diari, articles i cartes relacionats amb la joventut del seu pare. Es a partir d'aquí quan comença la gran història.

David, un afiliat al PCGB (Partit Comunista de Gran Bretanya), va viatjar a Barcelona per trobar acció i lluitar per la república. Ja a Barcelona s'uneix al POUM, un exercit popular per lluitar contra els feixistes, suportant unes pèssimes condicions, ja que el principal problema del front és la manca d'armes i municions, tenint en compte que el front d'Aragó no entrava en les prioritats del Govern republicà, va quedar totalment desatès.

L'escenari principal és el front d'Aragó, l'organització de les milícies al llarg del seu recorregut són concentracions d'homes i dones a prop dels pobles, davant d'altres concentracions similars de signe militar contrari. La vinculació de Catalunya a l'Aragó és total.

David va ser ferit i Blanca l'envia a l'hospital de Barcelona. Al arribar al hostal David es troba amb una sorpresa, Blanca havia anat a visitar. Es en aquest moment quan David li comunica que marxa per lluitar amb les Brigades Internacionals (formades per voluntaris, dones i homes, treballadors i intel·lectuals antifeixistes), però al final no hi participa perquè no es pot sostreure de participar en els fets de Maig del 37.

Tierra y Libertad acaba una visió del front d'Aragó, els fets de 1937, es un moment de desconcert per tots, es troben a punt d'atacar i no tenen suficients armes, comencen els disparos, els ferits cada cop augmenten, els reforços no arriben... però tot i això resisteixen i quan sembla que els reforços arriben, encara que tard, i tot sembla solucionat arriba la confusió amb l'acusació contra el POUM de ser un agent feixista conspirador dissolent el grup. En un moment de resistència Blanca resulta ferida i mora als braços del David.

Blanca es enterrada en terra col·lectivitzada, encara que estalinista. Andreu Nin, el líder del POUM es assassinat per part del servei de contraespionatge estalinista i apareix una llista de buscats on en David hi figura, tots derrotats. Tot plegat representa la instauració d'un model policíac de repressió política amb l'excusa d'enfortir la lluita contra el feixisme.

L'última escena és l'enterrament del David. La seva filla li llença terra que havia trobat entre els seus records, terra que segurament corresponia a aquella terra col·lectivitzada en la que havien enterrat a Blanca.

Tot aixequen el seu braç com a homenatge i la seva filla conclou amb unes emotives frases revolucionàries.

Opinions que apareixen en la pel·lícula sobre les col·lectivitzacions i sobre les milícies relacionat amb les diferents opinions dels personatges.

Sobre la col·lectivització podem veure en la pel·lícula dues opinions molt diferents. Aquestes les trobem en la casa del terratinent. El poble vol col·lectivitzar les terres que posseeix el terratinent per la seva gran extensió, i així poder augmentar la producció gràcies a les millores en la mecanització. Pel contrari, el terratinent, amo de

les terres, no vol compartir les seves terres que amb tant esforç ha aconseguit. La visió que tenien sobre la propietat privada era que pertanyia a una mentalitat capitalista. Encara que tenen gran problemes per entendre's acaben per aprovar la col·lectivització. Durant la votació cap membre milicià va votar, simplement escoltaven les propostes del poble.

Sobre les milícies, nom que reben els grups d'obriers armats, cal dir que tota la pel·lícula està basada des de el punt de vista de les milícies revolucionàries. Aquestes reclamen més armament bèl·lic, aliments, reforços... però cap d'aquestes coses arriba en cap moment. Les milícies en el front d'Aragó apareixen com les més desfavorides i abandonades. Lluiten per un futur millor hi ho han deixat tot per aconseguir-ho, com és el cas d'un milicià que abandona dona i fill per lluitar contra el feixisme, i tot hi assabentar-se de que la seva dona li era infidel, segueix lluitant fins al final. Són treballadors espanyols, europeus i americans que mantenen una relació d'amistat que dona identitat al grup.

Tesi històrica que defensa el seu director, Ken Loach. Altres tesis sobre dos fets històrics.

En aquesta pel·lícula, Ken Loach defensa la Guerra Civil Espanyola des de un punt de vista d'esquerres, enfocant aquesta guerra com a única opció per garantir un futur millor, tenint present dos temes importants com són les milícies i la col·lectivització.

Argument de la pel·lícula basat en el llibre de George Orwell, Homenatge a Catalunya. Qui era l'escriptor, com pensava i quina relació va tenir amb Catalunya i Espanya?

Eric Blair Orwell, però més conegut com George Orwell. (Motihari, Índia, 1903–Londres 1950). Escriptor britànic d'origen angloíndic. Després d'acabar els estudis en Eton, va ser oficial de policia en Birmània (1922–1928), aquesta experiència la va utilitzar per escriure *Días birmanos*. Va viatjar per Europa i Anglaterra durant molt de temps. Va participar en la Guerra Civil Espanyola com a milicià del POUM. Desil·lusionat per el paper que va jugar en l'esquerra socialista en aquest conflicte va néixer "Homenatge a Catalunya" (1938), on es reflecteixen les tensions i enfrontaments de la Guerra Civil Espanyola.

Escrivia a través de la seva pròpia experiència i observació, i en totes les seves obres podem percebre la clara opinió d'esquerres d'aquest escriptor.

La pel·lícula és un bon mitjà per debatre sobre l'objectivitat i la veracitat en la Història. Posa exemples.

Crec que no ens hem de creure tot el que ens diuen ni tot el que veiem, però igualment tampoc em de desmentir tot el que veiem o escoltem. En primer lloc haurem de raonar allò que hem vist o escoltat, i llavors arribar a una conclusió pròpia.

Tierra y Libertad, en la lluita del poble espanyol contra el feixisme, en la meua opinió, es veu desfigurada des de una visió d'esquerres.

Fets d'aquesta pel·lícula m'han fet dubtar sobre la veracitat total dels fets que ens relata, com l'afusellament a sang freda del capellà per haver violat el secret de confessió i haver delatat a cinc anarquistes, portant-los a la mort per part dels milicians, em sembla estrany que només cometessin aquest assassinat. Els personatges tenen masses qualitats d'un heroi mític revolucionari. Un altre fet que he trobat a faltar en aquest film han estat les diferències entre el POUM i la CNT i les lluites internes dins el moviment anarquista.

Una escena curiosa és la que correspon a la votació a casa del terratinent. Sembla estrany que els milicians escoltessin i deixessin votar a la gent del poble sense intervenir, crec que en situacions de guerra i revolució hi ha una mica de tot en qualsevol bàndol del conflicte.

Amb tot això vull dir que no tot ha de ser verdader ni fals, però pot ser que l'història es distorsioni segons des

de quin punt de vista sigui explicada i depenent dels ideals de qui l'expliqui, per això sempre s'ha de ser objectius i tenir en compte que una bona pel·lícula també pot ser un bon mitjà per entendre millor la història, però amb objectivitat.

TIERRA I LIBERTAD

Ken Loach

3